

Děkujeme za nesapomenutelné
riziky a skvělé provedení no Bielze!

INFORMACE TERARISTICKÉ SPOLEČNOSTI PRAHA

4/2007

www.teraristika.cz

Bankovní spojení: Poštovní spořitelna,
číslo účtu 164774336/0300

ICO: 476 06045

Předseda TSP: Petr Kodym, Na Fišerce 19/19, 160 00 Praha 6
Horní Šárka e-mail: predseda@teraristika.cz

Místopředseda: Oldřich Mudra, Pražská 454, 331 44 Kožlany,
e-mail: terrabazar@teraristika.cz, tel. 602 659 549

Pokladník TSP: Sárka Mudrová, Pražská 454, 331 44 Kožlany,
e-mail: pokladnik@teraristika.cz, tel. 724 190 599

Exkurse: Veronika Kodymová, Na Fišerce 19/19, 160 00 Praha 6
Horní Šárka e-mail: exkurse@teraristika.cz tel.2 3333 87 58

Herpetologická knihovna: Jiří Moravec, Národní museum,
tel.:2 2449 7272 výpůjčky v pátek od 14.30 do 15.30 hodin po
předchozí domluvě

Pehkooz

Rozpadlý, okrouhlý, bílý. Měsíc nad fernetem.

Jak začíná skutečný podzim ?

Podzim, jak víme, je už od jara, ale nedává to o sobě znát. Třeba je všechno listí dávno připraveno, najednou na nebi otevrou stavidla plná listí a propasti začnou chrlit barevné listí. A vychrlí ho. Všecko to napadá do hospody, hlavně kaštany, a opilci pokaždé tiše vykřiknou.

Jiří Sádlo

(Prázdna země. Dauphin, 2007)

1. CO NOVÉHO V TSP A OKOLÍ

24. listopadu 2007 se v Národním museu koná **Podzimní setkání herpetologů a teraristů " s bohatým programem odborných přednášek** Jeho součástí bude i **Setkání členů TSP, kde budeme projednávat aktuální otázky TSP a dalšího dění.**

Na setkání bude rovněž možné zaplatit si členské příspěvky na rok 2008 a zaplatit poplatek za exkursi do Lipska a zálohu na definitivně se přihlásit na první letošní exkursi a zaplatit zálohu na exkursi do Maroka.

Všechny členy TSP zveme

na podzimní Terrabazar na Smíchově,

který se koná v sobotu 8. prosince 2007 jako obvykle v Národním domě Praha, Náměstí 14.října 16, v blízkosti stanic „Anděl“ (METRO B) „Lidická“ (tramvaj) a Arbesovo náměstí“ (tramvaj) od 8.00 (pro veřejnost od 9.00) do 13.00 hodin. Součástí Terrabazaru je i

bezplatná veterinární poradna MVDr. Jana Hnízda .

Máte-li zájem o stoly, kontaktujte urychleně místopředsedu TSP Oldřicha Mudru!

Poslední možnost zaplatit zálohu na Maroko!

Prosíme členy, kteří by byli ochotni **pomoci s pořadatelskou službou,** aby dostavili před 8. hodinou na hlavní vchod. Děkujeme !

5. BAHNEM A PRALESEM ANEB TERASPOL V POLSKU 25.-30.9. 2007

V Praze právě začal podzim v nejhorsím slova smyslu, a autobus Volvo Martina Voříška s 48 členy a příznivci TSP na palubě vyrazil severovýchodním směrem do tmy deště a mlhy. Jeli jsme tentokrát jenom k sousedům do Polska. Jenže brzy jsme se přesvědčili, jak je Polsko rozlehlá země. Cesta na první zastávku měla trvat asi 12 hodin. Bodejť by ne, když podlaské vojvodství je od Prahy zhruba stejně daleko jako třeba Benátky, Amhem nebo Bělehrad. A jelikož jsou silnice v Polsku ještě horší než u nás a jelikož se účastníci sešli skoro hodinu po plánovaném odjezdu autobusu, nabrali jsme notné zpoždění. Paní Katarzyna Ramotowska se svou kolegyní na nás čekaly v mlze déle než 3 hodiny.

Zpětně se ukázalo, že jsme v Polsku utekli špatnému českému počasí. Hned za hranicemi přestalo pršet a když se ráno rozplynuly mlhy, co by se daly krájet, udělalo se hezky a tu a tam vysvitlo sluníčko. A hezké slunečné počasí nás potom provázelo po celou cestu a my jsme si v Polsku prodloužili (babí) léto.

Hned na úvodní vysvětlovací zastávce v Biebrzańském národním parku nám naše průvodkyně vysvětlily, že je ještě skoro ráno a tak vyrazíme po Carské cestě. „Budeme hledat losy!“ zvolaly nadšeně – ale polsky (jelikož informace TSP mohou číst i nezletilé osoby, byl polský text zcenzurován) a nechápaly, čemu se celý autobus tak směje. A ani jsme nevěřili, že si nějakého losa vyhledáme. O to víc jsme koukali, když nám paní Katarzyna z vyhlídkové věže ukázala uši jako plachty, které čouhaly z ostřice hned za skupinkou rolníků sečících trav. Neležel tam jejich pes, ale los!

Krátce nato jsme vyrazili do terénu. Nejprve jsme šli všichni společně přes křoviny a lesíky okousané od losů a podmáčené louky, které ve správném čase fungují jako významné ornitologické lokality. Když jsme tam byli my, byla tato místa téměř ptáku prostá. Ale o to více jsme měli nečekaných herpetologických zážitků: potkávali jsme na tuto roční dobu nebývalý počet žab, z nichž nejčastější byl skokan ostronosý, ale byly tam i ropuchy obecné a skokani hnědí. Před polednem byly aktivní i ještěrky živorodé. A na písku v lesíku posetém krátery od granátů ze druhé světové války se vyvalovala ještěrka obecná v pouštních barvách. A navíc byla gravidní. Klást vejce na přelomu září a října a ještě v severním Polsku – to není moudrý nápad!

Poté asi polovina výpravy si navlékla holinky a vyrazila za paní Katarzynou. Ze začátku to vypadalo na příjemnou procházku po polozarostlém rašeliništi bez rašeliničku. Když jsme našli kaliště, ze kterého čpěl pach losa, protože se tam paroháč možná ještě před pár hodinami válel, nebo když jsme očichávali čerstvé vlčí lejno, zmocnilo se nás vzrušení z bezprostředního setkání s velkými zvířaty. A potom už šlo do tuhého. Nebo spíše do měkkého – začali jsme se propadat do bahna! Kdo špatně šlápl, těžce vytahoval nohu z bahna. A bažinatý úsek neměl konce. K autobusu jsme se vrátili unavení, zablácení – ale s pocitem opravdového dobrodružství.

A to pořád ještě nebylo všechno. Viděli jsme lesní rašeliniště se zarůstajícími jámami po těžbě rašeliny. A když už jsme odjížděli, objevil se hned u silnice los. Byl to dvouletý samec, který právě tak nějak dospěl. Do krevního oběhu se mu vylily koňské dávky pohlavních hormonů a pohlavní orgány se mu dostaly do pohotovostní polohy. A z dálky slyšel troubení jiných samců – právě probíhala losí říje. Co měl dělat? Tak civěl na český autobus, který u něj zastavil a nervózně žvýkal větve.

Čtvrteční program jsme zahájili na vnitrozemské deltě řeky Narew. Čekal nás tu zdejší charakteristický dopravní prostředek – loďky „psychówki“ – ale bylo jich málo. Nakonec se skoro všichni účastníci zájezdu povozili spleť úzkých kanálů ve vysokém rákosí polské Amazonie. Někteří dokonce vystoupili i bobřího hradu. I pěší procházka po mostech naučné stezky nad rákosím stála za to. Velice vlídně nás přijal ředitel národního parku a poskytl nám zasvěcený výklad.

Městečko Tykocin je skutečně krásné, i když na nás dolehla prázdnota po chybějící polovině zdejších obyvatel - Židů - kteří byli za druhé světové války postřílení během dvou dnů v nedalekém lese. S další zdejší menšinou – polskými Tataři – jsme se seznámily ve vzdálené obci Kruszyniany přímo u běloruských hranic. Mladý Tatar nás provedl mešitou a muslimským hřbitovem. Tataři už nejsou to, co bývali. Již od 17. století mluví výhradně polsky a v posledních desetiletích není již jejich hlavním zaměstnáním vojenské řemeslo. Proto jich také většina odešla za prací do velkých polských měst, ale do

"Bagna Biebrzańskie - to wciaga !!!"

Ještěrka obecná ale žije v Biebrzańském národním parku na zarostlých písečných přesypech.

Popletený biebrzański los civí na český autobus ↑

Keře okousané od losa ↑

Ještěrka živorodá ↑

a louže ↑ z Biebrzańskiego národního parku

TSP cestuje i netradičními dopravními prostředky, jako jsou Pychówki (←) a kolečka leśną (↑).
Nejčastější žába na Biebrze je skokan ostronosý ↓

Vnitrozemská delta řeky Narew-polská Amazonie

Białowieża -pod staletými velikány pralesa

Obrovská ropucha obecná↑

a zubr↑ z Białowieže